

Войниците можели да си пробият път само на сила. Те трябвало да секат гората. Из между храсталака, който така упорито преграждал пътя, додявал им най-много един храст, който учените нарекли стомноцвет. Неговите увити стебла и клони били дебели, колкото човешка ръка. Те обгръщали близките джнери на дърветата и се виели около тях, като змии около плячката си. Помладите клонки на стомноцвета стърчали овални целокрайни листа два по два насреща. На върховете им пък висяли многоцветни гроздове от зеленикави, не толкоз красиви цветове. Коронките на тия цветове са тъй изкусно преплетени, че образуват малки стомнички, от което и храста носи името си.

Ей по тия храсти се посипали мъжките удари на острите войнишки саби. Ала ето че от тях потекъл млечен сок на едри капки. Капките потекли по лъскавите острила на сабите. Млякото засъхнало по тях на дебели лепливи пластове. А тая леплива, еластична материя не била друго, ами смола — каучук, гума, от която е и любимата твоя топка.

Войниците били много очудени. И когато се сключил мира, насъбрали от тоя леплив сок и се опитали от добитата смола да направят някои неща.

Отпосле хората намерили много от тия каучукови растения и в други гори и в други страни. Много каучукови дървета растат особено в Америка. От тях индийците добиват изобилно каучукова смола. По гладката кора на дърветата правят дълбоки резки и вкарват в тях малки клинове, за да държат отворени резките. В подложените долу кратуни тече малка струя, бяла като кравешко мляко, — но леплива и не за ядене.

Смолата оставят да се сгъсти на големи плочи и парчета и така се пуска в продажба. А често и самия сок, в хубаво запушени стъкла, се товари на параходи и разпраща по всички страни.

Майстори тук умеят да правят от смолата какви не работи. Те я топят и пресуват, разтварят я и я смесват с други материяли. За децата правят от смолата много играчки, човечета, кукли и обичната им гумена топка. Топката обикновено правят от две половини, изкусно слепени. А после? После я рисуват с хубави шарки. . . И топката макар, че е расла в горите на Азия или Америка вече съвсем не е такава, каквато е била там. . .

Прев. И. Кръстев

Мечката

(Из Стара-планина)

Заслизахме из един баир на запад от върха Ком. Пред нас се откри красива букова гора. В края на гората в един осамотен разклонен бук, съзряхме преплетени дебели пръти — изплетен кош.